

ו. העיר שכמובן אילו לא היה גורם זה לא היה בכלל

מה לדבר.

בררנו עוד המצב הפוליטי - המהמ"ח. ו-ן סבור שאם

גם הממשלה חסכים לפריטי לא יקבלו זאת היהודים.

אמרתי שקשה לי להניח שווקופ יקבל רעיון הפריטי לאחר

כל מה שדבר כבר עם הערבים. אבל אילו היינו מגיעים לכך היו

מקבלים.

ו-ן: ציוני אנגליה הם נגד, גם אם יהיה פריטי.

אמרתי שאני חושש לא לציוני אנגליה כי אם לממשלה. אם כי

מלקולם החייב על פריטי - איני מאמין שיכניע את ווקופ. ולכן

עלינו קודם כל לדאוג לדחיה.

ו-ן נוסע לפריס, וישוב ביום א'. אם מלקולם יקבע

ראיון הוא רוצה בהשתתפותי.

במצב זה נסיעתי ביום ב' הבא - כאשר חשבתי בניו-יורק -

לא תתכן.

- סלגרמה מנישטד: אם אוכל ללכת לשבוע לגליציות

או לפרג, פריס ואנטוורפן?...

21.6.35

סלגרמה מנסה: חיוס איוורנתיך מכתב חשאר לקבלו

סלגרף". עניתי: "חשאר לפגישת הבן שטרם נקבעה".

- 30 -

טלגרפתי לנייטער שלא אוכל לנסוע לאספות בחירה,
ושצוקרמן יצא שלשום לפולין וזלמן ישאר באמריקא.

- נדברתי טלפונית עם ברודצקי להפגש אתו מחר

בלידס.

- לוקר פטלגרף פוורשו להחקער אתו מחר טלפונית

באחת עשרה (55160).

באתי הנה אחמול בצהריים במחשבה לצאת מפה ביום ב' למען

אגיע לארץ לא יאחר מא' ביולי. אך לאחר שראיתי פה את

הידיעות החדשות - הטלגרמות שלך וחליפת המכתבים בין ו-ן

ומלקולם, נקמתי אם הכרחי ואם אפשר לי לצאת כה מהר. היום

טלגרפתי לך שאני נשאר עד הפגישה שטרם נקבעה. בכל אופן לא

אטע עד קבלי את מכתבך המאוחר.

ברור שהזקן שלנו הרחיק ללכת בשיחותיו עם הצד השני,

ומסופקני אם הוא יסכים לחזור בו גם אם יעלה בידינו להשפיע

על מלקולם. כאן יש באמת מצב משונה: מיניסטר חדש המושבע

(Committed) למפרע לרעיון הפריטי, ואשר כנראה מהטלגרמה

הראשונה שלו לנציב נשאר נאמן לרעיון זה גם בעלותו לכהונה,

ונציב ישן שבהסכמת המיניסטר הקודם מתנגד לפריטי והקים לעצמו

חריס חזק בהתחייבות מפורשת כלפי המנהיגים הערבים. כל הזמן

היתה לי הרגשה שהקמת המועצה היתה בשביל וקוף הקלף העיקרי

במדיניות הערבית שלו, אבל מהחומר שבא לידך אני רואה שהוא

השתמש בקלף זה למעלה קצת ממידת ההוגן, ודן עם הצד השני על

עיקרים קונסטרוקציוניים מבלי שיוודיע לנו, ולא עוד אלא שהוא

משחמש בנימוקים שלנו - נבדנו. ביחס ל"סעיפים המשומרים",

מבלי צדק והגיון. כי אם אנו חושבים שסעיפים משומרים אינם

עדיין הגנה מספיקה בשביל עניינינו אין זאת אומרת שבכיסול

הגנה זו - עמדתנו נעשית יותר מובטחת.

אגב, נדמה לי, בשיחתך השניה אתו על ענין המועצה

השחמשת בנימוק לא מוצלח, הנימוק שאנגליה רכשה את עמדתה בארץ הודות לתנועה הציונית. לא חשוב כלל אם הדבר כשהוא לעצמו נכון או לא. בשיחה פוליטית לא מספיק להשמיע אמיתיות, דרוש שהאמת חשפיע על השומע. ונימוק זה, לדעתי, אינו עלול להשפיע על אנגלי, וביחוד לא על ווקופ. להיפך הוא עלול להרגיזו ול"הנגידו" אם אפשר לומר כך. אין הוא רוצה ולא נעים לו לחשוב שהוא אסיר-חודה לנו, וודאי שלא יקבל את תביעת החודה מהצד השני.

אולם הקושי שלנו הוא לא בארגומנטציה - אלא ב"עובדה העשויה" שיצר ווקופ. אצל מלקולם יש לנו שנס. אבל נניח שהוא יסכים לנו ויסלול את המועצה - נשאלת השאלה: עד היכן יהיה מוכן ללכת בהתנגדותו לווקופ, ושאלה אולי יותר קשה, עד היכן רצוי לנו שילך בהתנגדותו לווקופ - אם ווקופ יעשה מעגין זה שאלה קבינטית? יש להניח שמלקולם בכלל ירצה בהשארות ווקופ לתקופה שניה. לנו וודאי רצוי הדבר. הכדאי לנו "להקריב" את ווקופ במלחמה זו?

אם הפגישה עם מלקולם תצא לפועל יש בדעתי לעורר את כל השאלות הגדולות שלנו: היקף תעליה, קרקע ועבר הירדן. מי יודע מתי תהיה אצלנו עוד קוניוקטורה פוליטית כל כך נוחה - מבחינת המצב ביהדות, בארץ, הרכב הממשלה הלונדונית, ראש משרד המושבות והנציבות בירושלים. במצב זה יש רק גורם אחד לקוי - כוחה הפנימי של החנועה הציונית. ולא בלי אשמתנו אנו - אך זהו פרק אחר.

- 3 -

אני נוסע מחר ללידס להפגש עם ברודצקי. גם זהו מצב

משונה: בשעה כזו אין בלונדון איש. סוקולוב אינו נכנס כלל לענינים, ברודצקי יושב בלידס, והאיש היחיד הבא בכל יום למשרד ודואג לענינים - אין לו כל סמכות פורמלית לכך...

גם דבר זה לא יתכן שישאר כהוויחן.

אין נעשית פעולת השקל בארץ?

שלום לצמורה.

שלך

ד. בן-גוריון